

2016. április 18.
Esperesi jelentés

Tisztelt Közgyűlés!

„Fogadjátok be egymást, ahogyan Krisztus is befogadott titeket Isten dicsőségére.” Az év Igéjével köszöntöm a kedves egybegyűlteket. Nem gondoltuk volna, hogy ez az Ige különös hangsúllyal fog bírni a 2015-2016-os esztendőben látva hazánkban és Európában kialakult helyzetet. Isten előbb tud mindent, nagyon jól tudja, hogy mikor mire van szükségünk. Európa evangélikussága olvasva ezt az Igét, tapasztalhatja, hogy Isten gondviselő és szerető Úr, Aki az Igén keresztül is cselekszik, bátorít, erősít és vezet. Ezt tapasztalhattuk meg a 2015-ös esztendőben szeretett egyházmegyénkben is. Oly sok minden történt a tavalyi évben is, s reményünk, hogy Isten dicsőségét és egyházmegyénk javát szolgálhatta minden adminisztratív feladat és minden lelki program. Esperesként az elsődleges célom, hogy a szolgálatokban, az egyházmegye életében Jézus Krisztus legyen a középpontba, mindent az Ő jelenléte határozzon meg, illetve munkámnak és szolgálatomnak a mércéje is Ő legyen. A másik célom, hogy a krisztusi békesség és szeretet járja át az egyházmegye életét, de ez ne hamis békesség és ne hamis, esetleg érdek szeretet legyen, hanem valóságos, ahol meg lehet tapasztalni Krisztus jelenlétét, a megbocsátás, az irgalom, a szelídség, a türelem és az erőnek lelkét. Ez fogja építeni egyedül egyházmegyénket, ezért vagyunk mindannyian – lelkészek, felügyelő, presbiterek, gyülekezeti tagok, a diakóniában és az oktatásban fáradozók, az egyházmegye életét segítők – Őreá szorulva.

Hálás a szívem, hogy olyan segítőtársaim lehetnek, akik legnagyobb szaktudásukkal, elkötelezett életükkel és odaszánt hitükkel igyekeznek Istent szolgálni és az egyházmegye javára lenni. Különösen azokra gondolva, akiknek nagyon sok

terhük van, s emellett mégis hűségesen végzik, ami reájuk bízott. Hálás vagyok azért a szolgáló csapatért, akik körülvesznek engem – gondolva Elnöktársamra, akire mindig, minden helyzetben számíthatok és támogató. Jó szívvel gondolok a presbitériumra, akikkel nagyon konstruktívan tudunk együttműködni, s ha vannak is talán véleménykülönbségek, ezek nem feloldhatatlanok. Ez a szűk „kis csapat” sokat fáradozik, hogy gördülékenyen menjen az élet egyházmegyénkben. Különösen hálás vagyok a gazdasági felelősért, Szuhánszki Editért, aki szakmai felkészültségével, útmutatásával segíti az egyházmegye gazdasági ügyeit, és segít az egyházmegye területén lévő gyülekezetek gazdasági jellegű feladataiban, felmerülő kérdések megoldásában. Hasonlóképpen köszönet illeti a számvevőszéket, akik időt, energiát nem kímélve végzik hűségesen a szolgálatukat mindenfajta javadalmazás nélkül. Köszönöm az esperes-helyettesnek, az egyházmegyei felügyelő-helyettesnek, a gyűjtemény felelősnek, a pályázati referensnek, a jegyzőnek, a GAS felelősnek – aki egyben kórházlelkész – a rengeteg munkáját, hiszen látom, hogy az ő odaszánt munkájuk révén tud zökkenőmentesen működni, szolgálni az egyházmegye. Ők azok, akik mindenféle ellenszolgáltatás nélkül hűségesen végzik szolgálatukat, sokszor a háttérben, alázattal. Ezúton szeretnék köszönetet mondani az LMK elnökének, Réz-Nagy Zoltánnak, aki hónapról-hónapra a sok lelkészi teendője és megnövekedett terhe mellett is össze fogja az egyházmegye gyülekezeti és intézményi lelkészeit, vezeti az LMK üléseit, szervezi az alkalmakat, állítja össze a programokat. Köszönet illeti a kórházlelkészt, aki hatalmas munkát végez a két kórházban. Három év elteltével újra megerősödik bennem, hogy jó döntés volt magunkhoz „csábítani” őt.

Hálás a szívem a lelkész kollégákért, akik hűségesen végzik munkájukat, építik gyülekezeteiket, szolgálják az Urat. Szeretném megköszönni a diakónia, a szociális és az oktatás területén dolgozók munkáját is. Az esperesi beszámolómat ezzel a rövid köszönettel szerettem volna kezdeni, hiszen az ő munkájuk – sokszor kevésbé látványos háttérmunkájuk nélkül – nem tudtam volna én sem örömmel, jó szívvel végezni a munkámat. Különösen hálás vagyok az Úrnak, hogy a sok nehézség ellenére, ha

küzdelmek árán is, de áldást tapasztalhattam meg az elmúlt évben is. Így tekintek vissza a 2015-ös esztendőre.

Nagyon sok gyülekezeti, megyei és közegyházi program volt az elmúlt évben is. Az ember szíve szerint válogathatott a programok közül.

Úgy gondolom, az egyházmegyében immáron 4 éve megfogalmazott célokhoz igyekszünk igazodni, szem előtt tartani, mely szerint az egyházmegye van a gyülekezeteiért, s ezért szeretnénk minden lehetőséget megragadni, hogy ezt a gyülekezetek minden intézkedésünkben, szervezeti kérdésekben és lelki programokban egyaránt érezzék.

Ezért döntött úgy a presbitérium, hogy minden évben más és más területek élveznek prioritást. 2014-ben a diakónia éve volt, 2015-öt pedig az oktatás évének nyilvánítottuk. Nem lehet egy-egy alkalommal kifejezni hálánkat, de igyekszünk évről évre a pedagógusokat is megbecsülni hozzáállásunkkal és apró figyelmességekkel. Így történhetett az elmúlt években, hogy pedagógus napon ajándékkal kedveskedtünk a dolgozók felé, vagy karácsonyra könyvet adhattunk ajándékba. Fontosnak érezzük ezeket az apró gesztusokat, mellyel szeretnénk tudtukra adni, hogy becsüljük a munkájukat és hálásak vagyunk értük. Így került megrendezésre tavaly októberben a pedagógus csendesnap, melyen közel 100 pedagógus vett részt. A csendesnap hangulata, lelkisége erősített meg bennünket abban, hogy van igény az egyház pedagógus társadalmában ezekre a lelki programokra.

Hagyományunkhoz híven áprilisban presbiteri és gyülekezeti csendeshétvégét tartottunk Mályiban. Több mint 100-an vettek részt ezen a hétvégén, melyen Monty Taylor szolgálhatott. A visszajelzések alapján sokak épülésére lehetett az alkalom, s vannak, akik a mai napig emlegetik az együttlétet.

Nyáron újra megrendezésre került az egyházmegyei biciklitúra. Örömről az, hogy közel 50 fiatallal kerekeztünk le a tiszai gáton egészen a Tisza-tóig. Szomorúságunk azonban az, hogy az egyházmegye ifjúságát sajnos nem mozgósították úgy, ahogyan azt lehetett volna. Természetesen ezt annak a számlájára írom, hogy minden gyülekezetben vannak ifjúsági programok is. Talán ez egy kuriózum lett volna azon a vidéken végig kerekezni. Egy másik ifjúsági alkalmat is rendeztünk novemberben, amely egyre közkedveltebb. Tavaly már két nagy buszt kellett indítanunk a piliscsabai hétvégékre, ahol nagyon sok fiatal és konfirmandus vehetett részt a csendeshétvégén. Azt látjuk, hogy nagy az igény a fiatalok szívében ilyen programokra, ezért bátorítunk még gyülekezeteket, ifjúsági vezetőket, lelkipásztorokat, hogy kapcsolódjanak be ebbe a nagyon szép és áldott kezdeményezésbe.

Az egyházmegye most már 4. éve végez az Élelmiszerbankkal kötött szerződés alapján szociális feladatokat. Nagyon sok a rászorult család Nyíregyháza és környékén. Közel 300 gyermek és szülő számára viszünk ki élelmiszereket, igyekszünk enyhíteni nélkülözéseiken. A vasárnapi boltbezárás „nyertesei” lehetünk, hiszen drasztikusan megnövekedett a szétosztható élelmiszerek súlya (az elmúlt időszakban 4 mázsa élelmiszert oszthattunk szét egy este). Szomorúságunk, hogy a kormány visszavonta ezen törvényét. Szombatról-szombatra önkéntesek hordják, keresik fel, látogatják ezeket a családokat. Hálás vagyok ezért a nagyon komoly áldozatért és szolgálattért nekik.

Tisztelt Közgyűlés!

Hálás vagyok a mai napig, hogy sokan megtiszteltek bizalmukkal. Hálás vagyok Istennek, hogy ilyen feladattal bízott meg. Érzem ennek a súlyát, felelősségét, s bízom abban, hogy méltatlanságom és alkalmatlanságom ellenére használ közöttetek, hogy áldássá lehetek szeretett egyházmegyénkben addig, amíg Ő itt tart engem, hogy

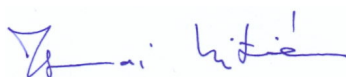
Hajdú-Szabolcsi Evangélikus Egyházmegye, Nyíregyháza 4400, Luther tér 14.
Tél.: 20/369-24-87, email: hajduszabolcsiegyhazmegye@gmail.com,
<http://hajduszabolcsiegyhazmegye.lutheran.hu>

„Fogadjátok be egymást, ahogyan Krisztus
is befogadott titeket Isten dicsőségére.”
Róm 15,7

az egyházmegye javát és Isten dicsőségét szolgálhassam. Köszönöm, hogy meghall-
gattak!

Kérem jelentésem elfogadását!

Köszönettel:



Zsarnai Krisztián

esperes



Nyíregyháza, 2016. április 18.